mate alla. — Nüüd said kirstu paberid läbi waadatud, aga seadmise-kirja polnud leida! Kül otsiti teist ja kolmat korda, — kõik oli asjata! Nüüd ju pidi Juhan sest ilma jääma, mis temale saanud tõutatud ja wana Triinule ei saanud kaa midagi! Kaks pääwa otsiti, aga kirja ei leitud kusski, ja kohus ei wõtnud õpetajagi tunnistust wastu, sest et Peeter oli wõõrale kohale surnud, ja see wõis ommeti weel olla wõimalik, et ta ise enne surma kiskunud endise seadmise-kirja lõhki.

Nüüd sai kõik wara Tiiriku kätte, ja see pani Peetri onu maja riistad aukstioni peale. Juhan oli Madara külasse läinud teenima, Kai elas ema saunas ja Triinu sai seeki wastu wõetud. Aukstioni päiwil oli Triinu ka seal ja nuttis, et kõik need asjad, mis tema kolmkümmend aastat oli hoidnud, nüüd sainad laiali. Wiimne tük, mis aukstioni pandi, oli Peetri Piibel. Seda wiskas Tiirik laua peale ja naeris: „Mulle seda tarwis ei ole!“ Wana Triinu pakkus kohe kuuskümmend kopikat, ja et ükski ei tahtnud wana inimest kurwastada, siis sai piibel temale. Kül ta ise ei osanud sest lugeda, aga ika mõtles ta rõõmuga selle peale, et Leena sealt seest temale oli etelugenud.

Juhani uus peremees läks temaga kõrwe poole suure hobuse laadale, sest temal oli kaks kena hoost müa. Sinna tulid kaa wõõralt maalt ostjad ja need kaupleside wõõra maa rahaga. Juhan oli õppinud wõõra maa raha oma maa raha hinda äraarwama ja sestap sai tema abiga tema peremees suurema hinna. Peremehe meel oli wäga hea ja ta andis Juhanile kohe täie rublatüki, ja läks temaga trahterile, kus nemad üheskoos ühes kõrwalises kambris pidid lõunat pidama. Peremees luges oma raha ueste järele, aga Juhan istus nukr laua taga; tema oli Tiirikut laadal näinud, — tema oli seda maja näinud, kus Leena teenis, — ja laada lust ei olnud tema meele järele. Laualt wõttis ta lusika näpu wahele, — korraga kargas tema püsti, et peremees kohkus ära ja kolm rublatükki kukkusid tema käest põrandale. Mis sel siis oli? Juhan oli lusika pealt õndsa Peetri onu nime leidnud, ja nüüd ei olnud temal enam rahu. Perenaene pidi

Eesti-ma rahwa Kalender 1859, lk 30